உ

ஸ்ரீ

மகா-பாகவத்திலிருந்து

எடுக்கப்பட்டது

பிக்ஷுகீதை

23-வது அத்தியாயம்

பிக்ஷுகீதை

பாகவதர்களுக்குட் சிறந்தவரான உத்தவருல் இம்மாதிரி கேட்கப்பட்ட பகவான் அவருடைய கேள்வியைப்பற்றி ச்லாகித்து "ப்ரஹஸ்பதியின் சிஷ்யருகிய உத்தவ! துஷ்டர்களுடைய கெட்டவார்த்தையால் கலங்கிய மனத்தை ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ள எவனுல்தான் முடியும்? அஸத்துக்களுடைய கடுஞ்சொற்களால் துன்பத்தை அடைவதுபோல் பாணங்களாலடிக்கப்பட்டவன் துன்பத்தையடையமாட்டான். ஒரு பிக்ஷு (ஸன்யாஸி) பிறரால் அவமதிக்கப்பட்டபொழுது தன்னுடைய முந்திய கர்மங்களின் பயனை நினைத்து எதனைச்சொன்னுரோ, அந்த மிக்க புண்யகரமான இதிஹாஸத்தை இந்த விஷயத்தில் உதாஹரணமாகச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானனுகக்கேளும். அவந்தீ தேசத்தில் ஒரு ப்ராஹ்மணனிருந்தான், அவன் மிக்க பணக்காரன்; கிருஷிவ்யாபாரம் ஆகிய இவைகளால் ஜீவிப்பவன்; கதர்யன்; (எவன் லோபத்தால்

தன்னையும், தர்மகார்யத்தையும், புத்திரர்களை யும், களத்திரத்தையும், தேவர்களையும், அதிதி களையும் பீடிக்கிறனே, அவன் கதர்யனெனப் படுகிறன்,) மிக்ககாமீ; மிகவும் லுப்தன்; மிக்க கோப ஸ்வபாவமுள்ளவன்; ஜ்ஞாதிகள், அதிதிகள் முதலியவர்களை அவன் வாக்கினல் கூட பூஜிக்கவில்லை. இப்படி ஒருவகையான புருஷார்த்தத்தையும் அடையாமல் தானும் போகங்களை யநுபவியாமலிருந்தான். இப்படி துஷ்ட ஸ்வபாவ முள்ளவனும், கதர்யனுமான அவனிடத்தில் புத்திரன், பந்துக்கள், களத்திரம், பெண்கள், வேலைக்காரர்கள், ஆகிய இவர்கள் பிரியப்படாமல் அவனுடைய நடையால் துக் கித்து அவனுக்கு ஹிதத்தை செய்யவில்லை. இம்மாதிரி பணத்தைச் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டு இரண்டு லோகத்தின் ஸுகத்தையு மிழந்து தர்மம் காமம் இவைகளற்றவனுக விருந்ததால் அவனிடத்தில் பஞ்ச யஜ்ஞ தேவதைகள் கோபித்துக்கொண்டன. அவர் களை அவமதித்ததால் புண்யம் குறைந்தது, அதனுல் மிக்க ச்ரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த பொரு ளும் நசித்தது. அவனுடைய பணத்தில் சிலபாகத்தை அவனுடைய ஜ்ஞாதிகள் பிடுங் கிக்கொண்டார்கள். சிலபாகத்தைத் திருடர் கள் அபஹரித்தார்கள். மற்றுஞ் சிலபாகம்

11-1

வீட்டில் நெருப்புப்பிடித்து நஷ்டமாயிற்று, இன்னுஞ் சிலபாகம் பூமியில் புதைத்துவைத்துக் காணமற்போயிற்று. சிலபாகம் அரசனால் அபஹரிக்கப்பட்டது; இப்படிப் பலவகையாக அவனுடைய பணம் நஷ்டமாயிற்று. அதனால் அவன் தர்மம் காமம் இவைகளற்றவனானன். எல்லா பந்துக்களும் அவனை உபேக்ஷித்தார்கள். பணமில்லாமல் பந்துக்களால் அவமதிக்கப்பெற்று கண்ணீரைப்பெருக்கி துக்கித்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு நிர்வேதம் (வைராக்யம்) உண்டாயிற்று. அப்பொழுது அந்த ப்ராஹ்மணன் "என்னுடைய ஆத்மாவை வீணில் கஷ்டப்படுத்தினேன். எவன் பணத்திலேயே நோக்கமுள்ளவனாக விருக்கிறானோ, அவனுக்குத் தர்மமாவது காமமாவது கிடைக்கிறதில்லை. கதர்யனுக்கு (லோபிக்கு) பணமிருந்தால் பெரும்பாலும் அது அவனுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறதில்லை. இவ்வுலகில் ஆத்மாவுக்கு ச்ரமத்தைக்கொடுக்கிறது. பரலோகத்தில் நரகத்தைக் கொடுக்கிறது. மிக்க சுத்தமான கீர்த்தியுள்ளவனானாலும், மேலான உத்தமகுணங்களுள்ளவனானாலும் அவனிடத்தில் கொஞ்சமாவது லோபகுணமிருந்தால் நற்குணங்களெல்லாவற்றையுங் கெடுத்துவிடும். நல்ல அழகுள்ள சரீரத்தில் ஸ்வல்பமான

குஷ்டமிருந்தால் அவ்வளவு அழகையும் குறைத்துவிடுகிறதல்லவா? பணத்தை சம்பாதிப்பது கஷ்டமான கார்யம். கிடைத்த பணத்தை விருத்திசெய்வதிலும் அதனைக்காப்பாற்றுவதிலும் மிகவும் ச்ரமமிருக்கிறது. அந்தப் பணம் கெட்டுப்போனாலும் அநுபவித்து சிலவானாலும் மனக்கவலையும், பயமும் ப்ரமமுமுண்டாகிறது. மேலும் திருடுவது, ஹிம்ஸை, பொய்சொல்வது, டம்பம், காமம், கோபம் ஆகிய ஆறு அனர்த்தங்கள் பணம் ஸம்பாதிக்க முயற்சிப்பதாலுண்டாகின்றன. கர்வம், மதம், பேதம் விரோதம், விச்வாஸமில்லாமலிருப்பது, சண்டைசெய்வது, ஸ்திரீ, சொக்கட்டான் விளையாட்டு, மத்யம் ஆகிய ஒன்பது அனர்த்தங்களும் பணம் கிடைத்த பின்பு உண்டாகின்றன. மேற்காட்டிய பதினைந்து அனர்த்தங்கள் பணத்தாலேயே உண்டாகின்றன. பணமென்பது அனர்த்தங்களை யுண்டுபண்ணக்கூடியவையானதால் க்ஷேமத்தை அடைய விரும்பியவன் பணத்தில் ஆசைவைக்கக்கூடாது. தகப்பனானாலும், ஸஹோதர்களானாலும், களத்திரமானாலும், மித்திரர்களானாலும் பணத்திற்காக ஸ்நேஹத்தை விட்டுவிடுவார்கள். ஒரு காகணியைக் கொடுத்தால் சத்துருக்களும் மிக்க ஸ்நேஹ முள்ளவர்களாவார்கள்.

(இருபது சோகிக்கு காகணியென்று பெயர். இது ஒரு நாணயம்) ஆனதால் ஸ்வல்ப தனத்திற்காக மனிதர்கள் ஸ்நேஹத்தைவிட்டு விசேஷ கோபங்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசெய்துகொண்டு உயிரைவிடுகிறார்கள். இந்த மனிதஜன்மம் தேவர்களாலும் விரும்பக்கூடியது. அப்படிப்பட்ட ஜன்மத்தை அடைந்து அதிலும் சிறந்த ப்ராஹ்மண ஜன்மத்தை அடைந்தும் பணத்தில் ஆசைகொண்டு எவன் தனக்கு ஹிதத்தைச் செய்துகொள்ளவில்லையோ, அவன் நரகத்தை அடைகிறான். ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் ஆகிய இவைகளுக்கு ஸாதனமான இந்த மனித சரீரத்தை அடைந்தும் அனர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தில் ஆசைப்படலாமா? (ஆசைவைக்கக்கூடாதென்று கருத்து) மனிதனுடைய பணத்தில் தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், பிதிருக்கள், ஜ்ஞாதிகள், பந்துக்கள் ஆகிய இவர்கள் பாகமுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடாமல் பணத்தைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்பவன் தாழ்ந்த கதியை அடைவான். ஆனதால் நான் பணத்திலாசைக்கொண்டு ஆத்மாவிற்கு ஹிதமானதைச் செய்துகொள்ளாமல் வீணில் காலத்தைக் கழித்தேன். பணமும் நாசமாயிற்று; முதிர்ந்த வயதை அடைந்தேன், சரீ

ரத்தில் பலம் குறைந்தது; புண்யத்தை ஸம்பாதிப்பதற்கு ஸாதனங்களான மேற்காட்டியவையில்லாத நான் கிழத்தன்மையுடன் எதனைச் செய்வேன். பணத்தால் அனர்த்தமுண்டாகிறதென்பதை நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டவனுலும் வீணில் பணத்தை ஸம்பாதிக்க முயற்சிக்கிருன். ஆனதால் ஒருவனுடைய மாயயால் இந்த ஜனங்கள் மோஹித்திருக்க வேண்டும். பணத்தால் என்னப்ரயோஜனம்? பணத்தைக் கொடுப்பவைகளாலென்னபயன்? காமங்களாலென்னபயன்? மதத்தாலென்ன ப்ரயோஜனம்? மிருத்யுவினுல் பிடிக்கப்பட்டவனுக்கு ஜனனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கர்மங்களால்தான் என்னப்ரயோஜனம்? ஸகல தேவ ஸ்வரூபியாகிய பகவான் என்னிடத்தில் மிக்க ப்ரியமுள்ளவருக விருக்கிருரென்பது நிச்சயம். அவருடைய அநுக்ரஹத்தால் எனக்கு இம்மாதிரியான அவஸ்தை நேர்ந்தது, ஸம்ஸாரத்திலிருந்து ஆத்மாவைத் தாண்டுவிக்கும் ஓடமான நிர்வேதமுமுண்டாயிற்று. ஆனதால் எனக்கு ஆயுஸ் பாக்கியிருக்குமானுல் தபஸ் செய்து சரீரத்தை இளைக்கச்செய்கிறேன். புருஷார்த்தத்தில் ஸாவதானனுகி ஆத்மலாபத்திலேயே ஸந்தோஷமுள்ளவனுக விருக்கிறேன். அப்பொழுது மூவுலகங்களுக்கும் அதிபதிக

ளான தேவர்கள் அநுக்கிரஹிக்கட்டும். எனக்கு ஆயுஸ் ஸ்வல்பமாக விருந்தாலும் அதற்குள் புருஷார்த்தத்தை அடைவேன். கட்வாங்கரென்பவர் ஒரு முஹூர்த்தத்தில் ப்ரஹ்மபதத்தை அடையவில்லையா?" என்று யோசித்து அந்த ப்ராஹ்மணன் அஹங்காரம் முதலியவைகளை விட்டு சாந்தமனமுள்ளவருகி ஸன்யாஸஞ்செய்துகொண்டார். மேலுமவர் ஒன்றிலும் ஆசையில்லாதவருகி பிக்ஷைக்காக கிருமத்திலும் நகரத்திலும் ப்ரவேசித்தார். அவருடைய மஹிமை பிறருக்குத் தெரியாது. அழுக்குள்ள சரீரமுள்ளவரும், வயது முதிர்ந்தவருமான அந்த ஸன்யாஸியைக்கண்ட துஷ்டர்கள் கர்வங்கொண்டுப் பலவகையாக அவரை அவமதித்தார்கள். சிலர் அவருடைய திருதண்டத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். சிலர் கமண்டலுவையும், சிலர் ஆஸனத்தையும் சிலர் ஜபமாலிகையையும், சிலர் கந்தை, மரயுரி இவைகளையும், பிடிங்கிக்கொண்டார்கள். பின்னுமவர்கள் அவைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து திரும்பவும் பிடிங்கிக்கொண்டார்கள். மேலுமந்த அவதூதர் பிக்ஷையெடுத்த அன்னத்தை ஆற்றங்கரையில் வைத்துப் புஜிக்கும்பொழுது அதில் பாபிகளான ஜனங்கள் மூத்திரம்பெய்தார்கள். எச்சிலைத்துப்பிஞர்கள்.

மௌனியாகவிருக்கும் அவரைப் பேசச்செய்ய வேண்டி சிலர் அடித்தார்கள். மற்றுஞ்சிலர் அதட்டினார்கள். சிலர் "இவன் திருடன்" என்று கயிற்றால் கட்டினார்கள். இன்னுஞ் சிலர் "இவன் மிக்க பணமுள்ளவனாக விருந்தான், இப்பொழுது தரித்ரனானான், பந்துக்கள் இவனை யுபேக்ஷித்தார்கள், ஆனதால் தர்ம சிந்தையுள்ளவன்போல் வேஷங்கொண்டு இந்த விருத்தியை அடைந்திருக்கிறான், ஆனதால் வஞ்சகன். அட இவன் சிறந்த மலைபோல் மிக்க பலமுள்ளவன்; கொக்குபோல நல்ல நிச்சயத்துடன் மௌனமாக கார்யத்தை ஸாத்தித்துக்கொள்ளுகிறான்," என்று பரிஹாஸஞ் செய்து நிந்தித்தார்கள். இப்படி அந்தப் ப்ராஹ்மணனை விளையாட்டுக் கருவிகளான மரப்பொம்மைகளைப்போல் கட்டி உபத்திரவித்தார்கள். கிளிகளைக் கூட்டில் அடைப்பது போல் காராகிருஹத்தில் அடைத்தார்கள். இப்படி அந்த ப்ராஹ்மணன் துஷ்டர்களால் செய்யப்பட்ட பௌதிகமான தாபத்தையும், ஜ்வரம் முதலியவைகளால் நேர்ந்த தைஹிகமானதாபத்தையும், குளிர் முதலிய தைவிகமான தாபத்தையும் எல்லாவற்றையும் ஸஹித்திருந்தார். ஒவ்வொரு ஆபத்துக்கள் வரும்பொழுது "இது கர்மாதீனமாக வந்திருக்கிறது இது

நம்மால் அநுபவிக்கக்கூடியது” என்று நினைத்திருந்தார். அப்பொழுதும் அந்த ப்ராஹ்மணன் தம்முடைய தர்மத்தை விடாமல் ஸத்வகுணத்தாலுண்டாகிய தைர்யத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினர். (எப்பொழுதும் பகவானைத்யானஞ்செய்து அதனல் மனஸ், ப்ராணம், இந்திரியம், அதன் வியாபாரங்கள், இவைகளை ஜயிப்பது ஸாத்வீகமான தைர்யம்—பகவத்கீதை) எப்படியெனில்—இந்த ஜனமானது ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமல்ல (இவர்கள் நம்மை உபத்ரவிக்கிருர்களென்ருவது ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுகிருர்களென்ருவது நினைக்கக்கூடாது) தேவதை, ஆத்மா, க்ரஹங்கள், கர்மம், காலம் இவைகளும் காரணங்களல்ல. மனமே காரணமென்று சொல்லுகிருர்கள். அதுவே ஸம்ஸார சக்கிரத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது (சக்கிரம்போல் சுழன்றுகொண்டிருப்பதால் ஸம்ஸாரத்தைச் சக்கிரமென்று சொல்லப்பட்டது) மனமானது குணங்களுடைய விருத்திகளை யுண்டுபண்ணுகிறது. அதனல் ஸாத்வீக கர்மங்களும், ராஜஸ கர்மங்களும், தாமஸ கர்மங்களும் அவைகளால் தேவசரீரம், மனிதசரீரம், ஸ்தாவரசரீரம் முதலியவைகளையும் புருஷன் அடைகிருன். விஷயங்களில் ஆசைப்படுகிற மனத்துடன்

அதற்கு நியந்தாவாகவிருந்தாலும் பரமாத்மா அதன் விருத்திகளில் ஸம்பந்தப்படாமல் வித்யா சக்தியுள்ளவராகி ஜீவனுக்குத் தோழராக ஸாக்ஷியாகவிருக்கிறார். இந்த ஜீவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கொடுக்கும் அந்த மனத்தைத்தானென்று நினைத்து அதன் விருத்திகளையடைந்து விஷயங்களையநுபவித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான். தானம், வர்ணாச்ரமங்களுக்குரிய தர்மத்தை யநுஷ்டிப்பது, நியமம், யமம், சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது, கர்மங்கள், நல்ல வ்ரதங்கள் (ஏகாதசியில் உபவாஸமிருப்பது முதலியவை) ஆகிய எல்லாம் மனத்தை அடக்குவதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மனத்தை அடக்குவதே மேலான ஸமாதியெனப்படுகிறது. தானம் முதலிய மேற்காட்டிய தர்மங்களால் எவனுடைய மனது அடக்கப்படுகிறதோ, அவன் செய்யக்கூடிய கார்யமொன்றுமில்லை. எவனுக்கு மனம் கட்டுப்படவில்லையோ, விஷயங்களில் செல்லுகிறதோ, அவன் செய்யும் தானம் முதலியவையால் என்னபயன்? சகல இந்திரியங்களும் அவைகளின் அதிஷ்டமான தேவதைகளும் மனத்திற்கு ஸ்வாதீனர்களாக விருக்கிறார்கள். மனம் ஒருவருக்கும் வசப்படுகிறதில்லை. அந்த மனம் பலசாலிகளைக்காட்டிலும் பலமுள்ளது.

அதனை வசப்படுத்திக்கொள்பவன் தேவர்களுக்கும் தேவனாவான். மனம் ஜயிக்கமுடியாத சத்ரு. ஸஹிக்கமுடியாத ஆசை, த்வேஷம், முதலியவை அதற்கு வேகங்களாகவிருக்கின்றன. மர்மத்தைப் பிளக்கக்கூடியது. அப்படிப்பட்ட மனத்தை ஜயிக்காமல் சிலர் பிறருடன் வீணான சண்டைசெய்து சிலரை சத்ருக்களாகவும் சிலரை மித்திரர்களாகவும், சிலரை உதாஸீனர்களாகவும் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் மூடர்களேயாம். இந்த சரீரம் மனத்தாலேயே ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சரீரத்தை நானென்றும் புத்திரன் முதலியவர்களுடைய தேஹத்தை என்னுடையதென்றும் நினைத்து அதனால் ஸ்வரூப ஜ்ஞானமற்றவர்களாகி மனிதர்கள் "நான் இவன்" என்ற ப்ரமத்தை அடைந்து ஸம்ஸாரத்தில் சுற்றுகிறார்கள். ஸ்ுகதுக்கங்களுக்கு இந்த ஜனம் காரணமல்ல. காரணமாகவிருக்குமானால் ஆத்மாவிற்கு அதனாலென்ன? ஆத்மா அமூர்த்தமானதால் அடிப்பது முதலியவைகளில் கர்த்தாவாகவாவது, கர்மமாகவாவது ஆகிறதில்லை. சரீரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று அடித்துக்கொள்ளுகின்றனவே யொழிய வேறில்லை. தன்னுடைய நாக்கை தன்னுடைய பற்களால் கடித்துக்கொண்டால் யாரிடம் கோபிக்கிறது?

அல்லது தேவதைகளே ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்றாலும் அப்பொழுதும் ஆத்மாவிற்கு என்னகெடுதி? விகாரிகளான தேவதைகளுக்கு அந்த ஸுகதுக்கங்களேயொழிய விகாரமற்றவனும் அஹங்காரமற்றவனுமான ஆத்மாவிற்கொன்றுமில்லை. ஒரு அவயவத்தால் மற்றொரு அவயவம் அடிக்கப்படுமானால் அவைகளின் அதிஷ்டமான தேவதைகளுக்கு அந்த துக்கமேயொழிய அவைகளைவிட வேறான புருஷனுடையதாகுமா? அவயவம் மற்றொரு அவயவத்தை அடித்தால் யாரைக்கோபித்துக் கொள்ளக்கூடும்? ஸுகதுக்கங்களுக்கு ஆத்மாவே காரணமாகிறதென்று சொல்வோமானால், அது ஆத்மாவின் ஸ்வபாவமானதால் மற்றவையால் என்ன? எதனிடம் கோபிக்கிறது? ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறான வஸ்து ஒன்றுமில்லை. இருக்குமானால் இருப்பதாகத் தோன்றும். அப்படித்தோன்றுவது பொய்யானதே. ஆனதால் ஸுகமென்பதும் துக்கமென்பதுமில்லை. ஜன்ம லக்கினத்திற்கு எட்டாவது பன்னிரண்டாவது முதலிய ராசிகளிலிருக்கும் க்ரஹங்களால் துக்கமுண்டாகிறது, சுபஸ்தானங்களிலிருக்கும் க்ரகங்களால் ஸுகமுண்டாகிறது ஆனதால் பிராணிகளுக்கு நேரும் ஸுகதுக்கங்களுக்கு நவக்ர

ஹங்கள் காரணங்களென்று சொல்வோமானல் உத்பத்தியற்றவனை ஆத்மாவிற்கு என்ன கெடுதி? உத்பத்தியுள்ள சரீரங்களுக்கு அந்த ஸுகதுக்கங்களேயொழிய வேறில்லை. ஆகாயத்திலிருக்கும் க்ரஹங்களுக்கு க்ரஹங்களால் பீடையொன்று ஜ்யோதிஸ் சாஸ்திர மறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த க்ரஹங்களைக் காட்டிலும் புருஷன் வேறு. அந்தகாலத்தில் ஜனித்த சரீரங்களைக்காட்டிலும் புருஷன் வேறாகவிருக்கிறான். ஆனதால் யாரிடத்தில் கோபித்துக்கொள்ளுகிறது? ஸுகதுக்கங்களுக்குக் கர்மம் காரணமென்று சொல்வோமானல் அதனாலும் ஆத்மாவிற்கு ஒன்றுமில்லை. ஒரேவஸ்து ஜடமாகவும் ஜடமில்லாததாகவுமிருந்தால்தான் அப்படிச்சொல்வது பொருந்தும் அப்படிப்பட்ட வஸ்து ஒன்றுமில்லை. ஆனதால் கர்மமென்பதே இல்லை. சரீரம் ஜடமானது. இந்தப்புருஷன் சுத்த ஜ்ஞான ஸ்வரூபியாக விருக்கிறான்; ஸுகதுக்கங்களுக்கு மூலமான கர்மமேயில்லை. அப்படியிருக்க யாரிடத்தில் கோபித்துக்கொள்ள முடியும்? காலமே ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்று சொல்வதானாலும், ஆத்மா கால ஸ்வரூபியானதால் ஆத்மாவிற்கு என்ன கெடுதி? (தன்னால் தனக்குக் கெடுதி நேரிடு

கிறதில்லை யென்று கருத்து) அக்னியின் அம்ச மாகிய ஜ்வாலைக்கு அக்கினியால் தாபமேற் படுகிறதில்லை யல்லவா? பனியின் குளிர்ச்சி யால் அதன் தூளிக்கு உபத்திரவ மேற்படு கிறதில்லையல்லவா? உண்மையில் காலத்தைக் காட்டிலும் ஆத்மா விலக்ஷணன்; ஆனதாலும் ஸுகதுக்கங்களில்லை. ப்ரகிருதியைக் காட்டி லும் விலக்ஷணரான ஆத்மாவிற்கு எந்தகாலத் திலும் ஒன்றுலும் ஸுகதுக்கங்களின் ஸம்பந்த மேற்படுகிறதில்லை. உண்மையிலில்லாததாயி லும் ஸம்ஸாரத்தைக் காண்பிப்பதான அஹங் காரத்தின் ஸம்பந்தத்தாலேற்படுகிறதென்று தெரிந்துகொண்டவன் பிறுணிகளிடத்தில் பயப் படான். ஆனதால் முந்திய மஹர்ஷிகளான பெரியோர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பெற்ற ஆத்ம நிஷ்டையை நான் அடைந்து கரையற்ற ஸம் ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஆத்மநிஷ்டையும் பகவானுடைய பாதஸேவை யால்தான் கிடைக்கவேண்டும்" என்று அந்த அவதூதர் கையிலிருந்த பொருள் போனபின் நிர்வேதத்தை அடைந்து ஸன்யாஸஞ்செய்து கொண்டு பூமியில் ஸஞ்சரித்து துஷ்டர்களால் அவமதிக்கப்பட்டும் மனங்கலங்காமல் "புருஷ னுக்கு ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் மற்றெரு வன் உண்டுபண்ணுகிறுனென்பதில்லை. அப்

படி நினைப்பது ப்ரமமேயாம். இவன் சத்ரு, இவன் மித்திரன், இவன் உதாஸீனன் என்று நினைப்பது ஸம்ஸாரம், அது அஜ்ஞானத்தாலேற்பட்டது" என்று சொன்னார்.

61—62. ஓ உத்தவ! ஆனதால் எப்படியாவது புத்தியால் மனத்தை அடக்கிக்கொள்ளும். என்னிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினல்தான் மனத்தை ஜயிக்கமுடியும். இதுவே யோகத்தின் ஸங்கிரஹம். (மனத்தை அடக்க முடியாவிடினும் இந்த கீதையைக்கேட்டு மனனஞ்செய்தால் அதனலேயே அந்தப் பயன் கிடைக்கும்) இந்த அவதூத கீதையை மிக்க ச்ரத்தையுடன் எவன் கேட்கிருனே, மனத்தில் தரிக்கிருனே, பிறருக்குச் சொல்லுகிருனே, அவன் ஸுகதுக்கங்களால் அவமதிக்படமாட்டான். (ஸுகதுக்கங்களை ஜயிப்பானென்று கருத்து)

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தொன் போஸ்கோ பிரஸ், தஞ்சை நெ. 21/54

